

Հայոց Լեզուի Քերականություն
Grammaire de la Langue Arménienne
VII/ Septième partie :

VERBES AUXILIAIRES

I – Le véritable verbe auxiliaire de l’Arménien, c’est ըլլալ (ellal), être, dont voici la conjugaison :

INDICATIF PRESENT	IMPARFAIT	PASSE DEFINI
Եմ (yémm), je suis,	էի (èi), j’étais	եղայ (égha), je fus, j’ai été
Ես (yès), tu es,	էիր (èir), tu étais,	եղար (éghar), tu fus
Է (è), il, elle est,	էր (èr) il, elle était,	եղաւ (éghav), il fut
Ենք (yenk), nous sommes	էինք (èink), nous étions	եղանք (éghank), nous fûmes
Էք (èk), vous êtes,	էիք (éik), vous étiez	եղաք (éghak), vous fûtes
Էն (èn), ils, elles sont	էին (èin), ils étaient	եղան (éghan), vous furent

FUTUR	CONDITIONNEL PRESENT
Պիտի ըլլամ (bidi ellam), je serai	Պիտի ըլլայի (bidi ellay), je serais
Պիտի ըլլաս (bidi ellas) tu seras	Պիտի ըլլայիր (bidi ellayr), tu serais
Պիտի ըլլայ (bidi ella), il sera	Պիտի ըլլար (bidi ellar), il serait
Պիտի ըլլանք (bidi ellank), nous serons	Պիտի ըլլայինք (bidi ellayink), nous serions
Պիտի ըլլաք (bidi ellak), vous serez	Պիտի ըլլայիք (bidi ellayik), vous seriez
Պիտի ըլլան (bidi ellan), ils seront	Պիտի ըլլային (bidi ellayin), ils seraient

IMPERATIF : եղիր (yéghir), sois ; ըլլանք (ellank), soyons ; եղէք (yéghék), soyez.
 INFINITIF : ըլլալ (ellal), être ; PARTICIPE PRESENT : ըլլալով, եղող (ellalôv, èghôgh), étant ;
 PARTICIPE PASSE : եղած (eghadz), été ; PARTICIPE FUTUR : ըլլալիք, ըլլալու (ellalik, ellalou), à être.

Remarques :

1/ Dans la conjugaison des verbes on n’emploie les pronoms personnels qu’autant que l’on veut renforcer le sens de la phrase.

2/ On forme le présent et l’imparfait du subjonctif en mettant որ (ôr), que, à la place de պիտի (bidi) du futur et du conditionnel, on a ainsi : որ ըլլամ (ôr ellam), que je sois, et որ ըլլայի (ôr ellayi), que je fusse, etc...

3/ En remplaçant le mot պիտի (bidi) du futur et du conditionnel ci-dessus par le préfixe կ’ (g’), on forme l’indicatif présent et l’imparfait d’un verbe կ’ ըլլամ (g’ellam), je deviens, կ’ ըլլաս (g’ellas), tu deviens, etc... ; կ’ ըլլայի (g’ellayi), je devenais, կ’ ըլլայիր (g’ellayir), tu devenais, etc...

4/ Dans le Dialecte Oriental, l’auxiliaire être s’exprime par le mot լինել (linel), qui se conjugue d’une façon un peu différente.

Le second verbe, qui, dans certains cas, peut servir comme auxiliaire, c’est le verbe ունենալ (ounénal), avoir, dont voici la conjugaison :

INDICATIF PRESENT	IMPARFAIT	PASSE DEFINI
Ունիմ (ounim), j’ai	Ունեի (ounéi), j’avais	Ունեցայ (ounétsa), j’eus
Ունիս (ounis), tu as	Ունեիր (ounéir), tu avais	Ունեցար (ounétsar), tu eus
Ունի (ouni), il, elle a	Ուներ (ounér), il, elle avait,	Ունեցաւ (ounétsav), il eut
Ունինք (ounink), nous avons	Ունեինք (ounéink), nous avions	Ունեցանք (ounétsank), nous eumes
Ունիք (ounik), vous avez	Ունեիք (ounéik), vous aviez	Ունեցաք (ounétsak), vous eûtes
Ունին (ounin), ils ont	Ունեին (ounéin), ils avaient	Ունեցան (ounétsan), ils eurent

FUTUR

Պիտի ունենամ (bidi ounénam), j'aurai
Պիտի ունենաս (bidi ounénas), tu auras
Պիտի ունենայ (bidi ounéna), il aura
Պիտի ունենանք (bidi ounénank), nous aurons
Պիտի ունենաք (bidi ounénak), vous aurez
Պիտի ունենան (bidi ounénam), ils auront

CONDITIONNEL

Պիտի ունենայի (bidi ounénayi), j'aurais
Պիտի ունենայիր (bidi ounénayir), tu aurais
Պիտի ունենար (bidi ounénar), il aurait
Պիտի ունենայինք (bidi ounénayink), nous aurions
Պիտի ունենայիք (bidi ounénayik), vous auriez
Պիտի ունենային (bidi ounénayim), ils auraient

IMPERATIF : ունեցիր (ounétsir), aie, ունենանք (ounénank), ayons, ունեցեք (ounétsék), ayez ;

INFINITIF : ունենալ (ounéna), avoir ;

PARTICIPE PRESENT : ունենալով, ունեցող (ounéna lov, ounétsogh), ayant ;

PARTICIPE PASSE : ունեցած (ounétsadz), eu ;

PARTICIPE FUTUR : ունենալիք, ունենալու (ounéna lik, ounéna lou), à avoir ;

Remarque.- Pour former le présent et l'imparfait du subjonctif remplacer պիտի (bidi) par որ (ôr) dans le futur et le conditionnel.

Arménag Arahamian